

Karien Cloostermans: “Ik gun iedereen een zachte weg om tot groei en bloei te komen”

Karien neemt ons mee in haar persoonlijke verhaal.

Openhartig vertelt ze over de jaren dat ze als verpleegkundige werkte: gedreven tot op het bot ervoer ze dat de dagelijkse realiteit niet altijd strookte met haar hooggespannen verwachtingen. Ze leerde de negatieve kant van groepsprocessen kennen, ervoer de keerzijde van de overlegcultuur waar eigenbelang hoger in het vaandel stond dan het belang van de patiënt. Het team en de samenwerking leed onder onduidelijke communicatie, mopperen, roddelen en informele leiders.

“Waarom is fouten maken falen en niet: vallen, opstaan, ervan leren en gesterkt weer verder gaan?”

Haar ervaringen en het verlangen om het anders te doen inspireerden Karien tot de oprichting van Clooser2: “Vanuit mijn diepste verlangen mensen in werksituaties te willen verbinden, hebben we ‘speeltuinen’ gebouwd, verankerd in alle lagen van de organisatie. Hier zijn de ‘Het, Ik en de Samen-wereld’ met elkaar verbonden in een continu, ritmisch proces met heldere kaders. Als we willen dat onze medewerkers aansluiten bij een veranderende wereld, moeten we ze faciliteren om regelmatig samen op hun falen, hun onkunde te reflecteren. Dat krijg je voor elkaar door heldere kaders en een veilige speeltuin te bieden waar ze vallend en opstaand mogen reflecteren, door zelf het voorbeeld te zijn en mensen de kans te bieden te leren van hun fouten en van elkaar.”

De moed om er mee te werken, komt van leidinggevendenden met visie in de organisatie. We hebben leiders nodig die vooropgaan om hun medewerkers te leiden naar een veilige leeromgeving. Mannen en vrouwen die zelf de arena in durven te gaan, die zichtbaar voor anderen klappen durven te incasseren.”

Inspiratie van Karien

The man in the arena

Theodore Roosevelt, Parijs, 1910 (!)

“Het is niet de criticus die telt; niet degene die erop wijst waarom de sterke man struikelt, of wat de man van de daad beter had kunnen doen. De eer komt toe aan de man die daadwerkelijk in de arena staat, zijn gezicht besmeurd met stof, zweet en bloed; die zich kranig weert; die fouten maakt en keer op keer tekort schiet, omdat dat nu eenmaal onvermijdelijk is. Die desondanks toch probeert iets te bereiken; die groot enthousiasme en grote toewijding kent; die zich helemaal geeft voor de goede zaak. Die, als het meezit, uiteindelijk de triomf van een grootse verrichting proeft, en die, als het tegenzit en als hij faalt, in elk geval grote moed heeft getoond...”

Karien Cloostermans